

Påskan har blivit enklare

Trots det oroliga världsläget så firas påsk även i år på det sätt som det alltid gjorts runt om i olika kulturer. Påskan är både sorg och glädje.

Det är den största högtiden i den kristna världen och även i världens mest sekulariserade land.

Här i Sverige vill jag påstå att det är en större mathelg än julen. En bidragande orsak är förstås allt godis som läggs ner i påskägg av skilda slag.

Enligt gammal sed, efter den långa fastan, har påskan firats med allt som funnits att tillgå när livet i naturen återvänt på våren.

I år firar jag påsk solo för sjunde året i rad. Då blir det naturligtvis rätt enkelt. Även om jag gillar att laga mat så blir det inte som förr om åren. När min make levde hjälptes vi åt.

Han tyckte om att laga till särskilt sill, lax och strömming och testade olika recept. Både till jul och påsk visade han vad han kunde med olika sillinläggningar, gravad lax och andra laxrätter på **längden och tvären** och olika strömmingsrätter.

På annandagarna var fars laxpudding en given lunchrätt, med sitt generösa laxinslag. Lammstek eller tjälknöl med en fin potatisgratäng, en vårlig kycklingsallad eller kyckling tillagad i lergryta på vårt vis.

Eller en kalvstek med klassiska tillbehör var andra rätter på påskbordet liksom helstekt gös eller en festligare fiskgratäng med saffranssås och en massa räkor och dill.

Lite gammaldags mat kan tyckas, men så god.

Ingers tankar

Jag bakade saffransbullar även till påsk. Och småkaksfavoriterna dök också upp och kanske en hemgjord prinsesstårta dekorerad med små marsipankycklingar.

Ända sedan jag var tio år har jag bakat ambrosiakaka, en smörig, saftig sockerkaka dekorerad med ett tunt lager florsockerglasyr och hackat, kanderat apelsinskal.

Att göra egna påskgrupper hörde också till. Det finns så många sorters lökväxter att använda. Narcisser av olika slag, tulpaner, krokus, pärlhyacinter och så tidiga penséer, primulor och murgröna.

Björkris och sälkvistar, mossa och annat från naturen att komplettera med. Ibland gjorde jag egna påskkort också.

Ofta gjordes årets första tur till torpet någon av påskdagarna. Då kunde vi förse oss med pinfärska ägg från gårdsbutiken och annat gott.

Kanske hitta tussilago eller årets första sippor. Ta hem några knoppande kvistar att driva fram blommor på. Om vädret tillät äta vår matsäck utomhus i solhörnet.

Favoriter bland påskpyntet är de små häxorna som min då tioåriga dotter och jag gjorde för länge sedan. Det stora tittägget av kristyr, en gåva från min bästa väninna sedan många år.

Den stiliga porslinshönan i 70-talsgult, pappägget från 60-talet, min egendesignade platta påsktupp i svart och turkosblå kartong, inspirerad av Björn Wiinblads bildspråk och så min samling av stenägg i alabaster, marmor och färgade stenarter.

Och så har jag en gammal bordslöpare broderad på tunnaste batist, ett arv från min mormors tid. Den kan ibland tas fram och läggas på något säkert ställe där det inte spills.

Lite påskmat, lite påskbak och lite påskpynt kommer att finnas, men i stort sett blir det inga särskilda åthävor för att det är påsk.

Dagarna kommer att ägnas åt det vanliga, läsa, skriva, titta lite på tv, sköta hushållet och kanske ta någon promenad. Och minnas tillbaka hur det en gång var.

UMFA54672:1269 Arkivnr: 157. Digitalt museum.

